

MEDYA VE SOSYAL MEDYADA İLETİŞİM

22.02.2013 tarihinde üniversitemizde gerçekleştirilen “Medya ve Sosyal Medyada İletişim” konulu konferans metnidir.

Konuşmacılar:

Fatih Portakal (Gazeteci)

Sunucu: Fatih Portakal, 1968 yılında Aydın’da orta halli bir ailenin evladı olarak dünyaya gelir. İlk, orta ve liseyi İzmir’de okur. Ancak İstanbul Üniversitesi İngilizce İşletme Bölümünü kazanınca memleketim dediği bu şehirden ayrılıp İstanbul’a gelir. 1993’te üniversiteden mezun olur. Pek çok kişinin hayatının önemli zamanları saydığı bu yıllar onun için bir anlam ifade etmez, çünkü tembel bir öğrencidir. Yalnız tembelliği sadece derslerine karşıdır. Çünkü okul bitince dilini geliştirmek ve başka bir alanda mastır yapmak için yurtdışına gitmek ister. Avustralya’da yaşayan bir arkadaşından da yanıma gel teklifi gelince babasının arabasını satıp 1994 yılında yola düşer. Portakal için artık Avustralya günleri başlar. İmkânları geniş ve insanların maddi sıkıntı yaşamadığı bu ülkede alanıyla ilgili bir iş bulamaz. Zaten illa da işletmeci olacağım diye de tutturmaz ve dünyaca ünlü bir otelin Sydney şubesinde restoran görevlisi olarak işe başlar, üç buçuk yıl çalışır orada. Kendisine bir ev alacak parayı biriktirir. Zaten artık sıkılmıştır, ezan sesi bile duyulmadığı, dinlemediği bir ülkede kalmak istemez ve geri dönmeye karar verir.

Fatih Portakal için Avustralya’dan dönüş kararı hayatında bir dönüm noktasıdır. Çünkü Türkiye’ye geldiğinde bir yakını onu muhabirlik yapması için Star TV’den Ufuk Güldemir’e yollar. Aklından şimdiye kadar bu meslek geçmemiştir. Ama altından kalkarım deyip Güldemir’in kapısını çalar, yıl 1997. Güldemir ona emin misin bu işi yapmak istediğinden seni burada yerler oğlum der. Ama Güldemir yine de işe alır, Portakal’ı ve İzmir muhabiri yapar, 29 yaşındadır. 6 ay maaşsız çalışır, sonra kadroya geçer ve evlenir. Yalnız kadroya geçtiğinde maaşı çok olmaz. 8 yıl aynı maaşla görev yapar. 2004 yılında kanal Doğan Grubuna geçince işten çıkarılır. Ama o “Her şerde bir hayır vardır” diyerek başına gelene sabreder. Nihayetinde Portakal bu tarihlerde hayatının teklifini alır. Gazeteci Ayşenur Arslan, Portakal’ı arar ve Mehmet Ali Birand’ın muhabir kadrosunda yer almak isteyip istemediğini sorar. Hemen kabul eder ve İstanbul’a yerleşir. Artık hayatının ikinci dönüm noktasındadır. Maaşı 900 liradan 4 bin liraya çıkar ve kısa sürede haber sunuş tarzıyla ismi akılda kalan bir televizyon muhabiri olur. Birand da önünü açar ve muhabirliğin yanında radyo ve televizyonda başka işlerde çalışmasına izin verir. Best FM’de “Fatih Portakal’la Konuşan Türkiye” programını sunar. Kanal D’de “Ne Yapmalı” programının sunucusu olur. O sırada FOX TV’de sabah haberleri sunucusunda arayış vardır. O da bunu fırsat bilerek kendisine daha önce teklif götüren FOX TV Genel Yayın Yönetmeni Doğan Şentürk’e mesaj çeker. Kabul ederseniz ben sunayım programı. Hayatının

üçüncü dönüm noktasını mesajın üzerine yaşar, Portakal; Çünkü Doğan Şentürk mesaja olumlu cevap verir, sen istiyorsan neden olmasın.

Soyadımın farkını çok yaşadım, sonrası bildiğiniz gibi. Fatih Portakal, televizyonda çok sevilir. Halk tarafından kabul görüp izlenir. Onun için Fatih Portakal olarak başka bir dönem başlar. Sevmeyen ve eleştirenler de çıkar. Ama o eleştirildiği yönünün yani doğal olmasının kendisini Fatih Portakal yaptığı kanısındadır. Ben konuşur gibi sunuyorum, programı düşüncelerimi paylaşıyorum. Robot gibi değil, bir insan gibi duruyorum, ekranda. İnsanlar da bunu seviyor. Her şeyden önemlisi programda sokaktaki adamın aklından geçeni dillendiriyorum. Bu da Fatih Portakal'la Çalar Saat'e ilgiyi artırıyor diyerek insanların kendisine ve programına karşı olan teveccühlerini izah ediyor. Ama Portakal için kısa sürede sevilen bir muhabir olmasının sırrı sadece lisanı halinde değil, soyadında da gizli. Küçükken soyadımın Portakal olmasından rahatsızdım. Muhabirliğe geçtiğimde çok sevdim, çünkü akılda kalmamı sağladı diyor. Portakal'ın geleceğe dair şu noktaya geleceğim şeklinde diye hedefleri ise yok, her şey kısmet diyor. Ama Ahmet Vardar gibi bir spiker olmayı da aklından geçirmiyor değil.

Atılım Üniversitesi Provost Prof. Dr. U. Hasan Akay: Hayata Atılım programının 2012-2013 öğretim yılı "Sürdürülebilir İletişim" çerçevesinde Fatih Portakal tarafından verilecek "Medya ve Sosyal Medyada İletişim" konferansına hoş geldiniz.

Bildiğiniz üzere Hayata Atılım programını öğrencilerimizin yenedünya düzenini doğru anlamalarını kolaylaştırmak için geçtiğimiz yıl başlattık. Bu programla gençlerimizin ekonomiden iletişime, siyasetten ideolojilere kadar her şeyin yeniden kurgulandığı ve dönüştüğü bu dünyayı okuyabilmelerini, yeni fikirler ve yeni yaklaşımlar arasında gezinmelerini ve düşünce dünyalarını zenginleştirmelerini hedefledik. Bu düşünce zenginliğinin gençlerimize hayatları boyunca kullanabilecekleri geniş bir dünya ufkunu kazandıracağına inanıyoruz.

Fatih Portakal, hafta içi her gün saat 07:00'de FOX TV kanalında "Çalar Saat" isimli programını sunuyor. Çok kısa zamanda haber spikeri olarak ün kazanan Fatih Portakal'ın benim görüşümle CV'sine bakınca başarısının sırları arasında hayalinin peşinde koşarak üniversiteyi bitirdikten hemen sonra yurtdışı deneyimi kazanmak üzere arabasını satıp Avustralya'ya gitmiş olması, iş hayatında çok çalışkan olması, öğrenciliği o kadar çalışkan değilmiş onu da duydunuz. Sosyal medyayı iyi kullanıyor olması ve iyi İngilizce bildiği için yabancı ve yerli medyayı iyi takip ediyor olması sayılabilir. Buna bir de Fatih Bey'in sempatik kişiliğini ekleyebiliriz.

Fatih Portakal: Benim dört maddem var. Birincisi insanın kendisini tanımasıyla çok alakalı. Ne demek kendisini tanıması, sizler hepimiz güzel bir üniversitede okuyorsunuz, vakıf üniversitesindesiniz. Hepiniz pırıl pırıl gençlersiniz. Tabi ileride meslek sahibi olmak isteyeceksiniz. Meslek sahibi olurken ben kendi mesleğimden örnek vereyim. Mesela gazeteci olabilir miyim sorusunu sormak çok çok önemli, eğer ben gazeteci olurum bu soruya cevabınız objektif bir şekilde evet ise o zaman ilk adımı geçmiş oluyorsunuz. Yani bunu herhangi bir meslek dalında da yapabilirsiniz.

Şimdi bu soruya vereceğiniz yanıt çok çok önemli, yani bir insanın kendisini bilmesiyle alakalı olan bir şey.

Birinci aşamayı geçtikten sonra arkadaşlar ikinci aşama risk alma, çok önemli. Risk alma, yani hayatta geleceğiniz nokta veya gideceğiniz noktayı belirliyor. Risk alırken artıları veya eksileri görmek zorundasınız. Artılar veya eksiler sizin hayatınızı belirliyor, hayatın güzelliği zaten burada bu bilinmezlik. Sizler kocaman bir denizin içerisindeyiz. Bu kocaman denizin içerisinde adımlar atıyorsunuz, kimi adımlarınız doğru kimi adımlarınız yanlış olabilir, onu sonucunda göreceksiniz. Ama risk almadan hiçbir şey olmuyor.

Üçüncü adım riskten sonra sabretmek. Sabır da çok önemli bu işte tabi, sabredip hiçbir şey de olmayabilirsiniz, sabredip bir yerlere de gelebilirsiniz. Bunlar artık sizin risk alma kabiliyetiniz ve sabrınızla yakın alakalı olan şeyler.

En son kabullenme, geldiğiniz noktayı kabullenme. Yani bu geldiğiniz nokta iyi de olabilir, geldiğiniz nokta ummadığınız bir nokta da olabilir, kötü de olabilir. Onun için diyorum size tavsiyede bulunmuyorum.

Medya ve Sosyal Medyada İletişim, ben iletişim konusunda çok hünerli olduğumu düşünüyorum. Neden diyeceksiniz; çünkü gazetecilik iletişimden geçiyor. İletişim kurmaktan çok geçiyor, insanlarla ikili enerji veya ekran önünde verdiğiniz o enerji, sempati veya insanlara kendinizi anlatma durumu.

Bakın ben bugün burada nasılsam dışarıda da aynıyım, hiçbir değişiklik yok bende. Ben de sadece tek bir değişiklik var, o da küpem. Ekranda takmıyorum. Neden takmıyorum, yani şirketimin koyduğu bir yasak yok. Neden takmıyorum? Bazen çocuklar, özellikle 9,10,11,12,13,14,15, bu yaştaki çocuklar kendilerine rol model alabiliyorlar. Bu benim kendi kişisel tercihim. Eşim yıllar önce tak demişti, takabilirsin sana yakışır demişti. Çocukların evde anneleriyle, babalarıyla sorun yaşamaması için. Der ki çocuk Fatih takıyor, siz benim takmama izin vermiyorsunuz, 45 yaşındaki adam takıyor diye. Çocukla anne baba arasında bir sorun yaşanabilir diye takmıyorum, sadece bu. Mesela televizyon programlarına gittiğimde çıkartıyorum, orada da çıkartıyorum. Ama gazete röportajları olduğunda orada çıkartmıyorum veya buraya geldiğimde çıkartmıyorum. Ama ortaokul ve liselere gittiğimde özellikle çıkartıyorum. Çünkü şimdi buradaki arkadaşlarımız 20 yaşında, 21 yaşında kendi kararları kendileri verebilecek yaşta, yani annesiyle babasıyla karşı karşıya gelmezler ya da çok azı gelir. Daha böyle yaşı küçük olanlar anne babayla karşı karşıya gelebilir, ondan takmıyorum, benim tek farklı olduğum nokta bu. Onun dışında ekranda nasıl konuşuyorsam, ekranda ne söylüyorsam normal yaşamımda da aynıyım ve iletişime gerçekten çok büyük bir önem veriyorum.

Bakın bu medya çok aslında tuhaf bir meslek veya gazetecilik, televizyon çok tehlikeli bir olay buğusu enteresandır. Bunun büyüüne kapılmamak gerekiyor. Beni iki gün sonra kapının önüne koysalar, ben şuradan geçsem hiçbiriniz beni tanımazsınız,

televizyon böyledir. Televizyon sizi yalancı bir dünyanın içine sokar ve o yalancı dünyanın içerisinde kendinizi kaptırmamanız gerekiyor.

Ben iki şeye dua ediyorum: Birinci ekranda size ilk günaydını demeden önce Allah'ım dilimi dolandırma diyorum. İkincisi beni şaşkırtma.

Bu televizyonun büyüüne bir kere kapıldığınız zaman kolay kolay vazgeçemiyorsunuz. Bambaşka bir insan gibi sizi gösterebilir. O da televizyon ekranın büyüünden kaynaklanıyor. Ama her zaman şunun farkında olmak gerekiyor, düşmez kalkmaz bir Allah. Bugün varsam ben televizyonda bunun yarını da var. Yarın ben ekranda olmayabilirim. İşte o anda hani serser tavuk misali derler ya o duruma düşmemeniz gerekiyor, serser tavuk misaline. O yüzden zaten kendinizi o ekranın büyüünden korumak zorundasınız. Ben en azından ailemle birlikte koruduğumu tahmin ediyorum. Neticede benim sadece mesleğim şu an için televizyon ve ben her zaman söylüyorum, çok param olsa ben bu işi yapmam. Neden yapmam? Hani tembelliğim oradan kaynaklanıyor. Yani rahat bir insanım ben ve şu anda çalışmak zorundayım. Ben mesleğimi sevmiyorum muyum, çok seviyorum; yaptığım işi sevmiyorum muyum, seviyorum. Ama ben öyle 60 - 70 yaşına kadar ekranlarda kalmayı filan hiç düşünmüyorum. Çünkü benim başka başka planlarım var, bilemiyorum bu insanların maddi olanaklarıyla ilgili olan bir şey ileride gerçekleştiririm gerçekleştirilemem bilmiyorum. Ama şu an için yaptığım meslekten son derece memnunum, yaptığım işten de son derece memnunum. Ama ekranın büyüüne kendimi kaptırmamaya da büyük özen gösteriyorum. Her gittiğim yerde de ve iletişim kurduğum insanlarla da bunu özellikle dile getirmeye çalışıyorum, bu her meslekte böyle.

Geldiğimiz mevki arkadaşlar sadece o koltuğu doldurur, o kadar mühim olan sizin geride bıraktıklarınız, bence önemli olan o. Yani çok çok iyi yerlere gelebilirsiniz, müdürler olabilirsiniz, rektör veya rektör yardımcısı olabilirsiniz. Ama orada sizlerin ne düşündüğü Fatih Portakal nasıl adamdır ya, işe yaramaz. Bunu dedirttiğim anda, bunu duyduğum anda ben üzülürüm gerçekten ve ben iyi bir insan olduğumu düşünüyorum, en azından ne bileyim ahlaklı yaşamaya çalışıyorum. Ufak tefek iletişimde başvurulan yollara başvuruyorum. Ama çok büyük öyle yalanlar, insanın günahını alabilecek şeyler, vebalini alabilecek şeylerde bulunmamaya çalışıyorum ve kimsenin sırtına basmamaya çalışıyorum. Yani bir yerlere giderken en azından adam gibi gitmeye çalışıyorum.

Bugün İstanbul piyasasında sorsanız Fatih nasıldır diye. O insanlarla yarattığım iletişimden dolayı kimsenin benim hakkımda kötü söz söyleyeceğini tahmin etmiyorum. Yani meslekte zaman zaman hırsla kapıldığım anlar oldu, zaman zaman yanlışları da yaptım. Ama o yanlışlardan ders aldım diye düşünüyorum. Yani dediğim gibi iletişim faydası işte burada, mesela ben üniversitelere gidiyorum. Üniversitelerle gençlerle sizin gibi bir araya gelmeye özen gösteriyorum. Bakın saat 03:30'da kalktım, sabaha karşı buraya işte 04:00-04:30 gibi şirketteydim veya 05:00 gibi yayınımlı yaptım. Okul ayrımı yapmıyorum ben, yani ortaokula da gidiyorum. Mesela

önümüzdeki günlerde bir kolej var, onlar çağırdı. Belediyelere gidiyorum ne kadar fazla insana dokunabilirsem, o kadar iyi. Neden? Bir hedefim var çünkü. Sizler benim için potansiyel izleyicisiniz. Belki beni şu ana kadar izlemediniz, izlemeyenler de vardır. Bakın bundan sonra 06.45'te beni izleyeceksiniz. Ne kadar insana ulaşabilirsem o kadar iyi, o hedefe giden yol, hedefim kötü bir hedef değil. Hedefim akşam haberi sunmak, o.

Kendimi anlatmak, önemli olan beni ekrandaki Fatih Portakal'la karşılarındaki gördükleri Fatih Portakal arasında bir kıyaslama yapmalarını sağlamak. O kıyaslamada ben kafa kafaya gelmeye çalışıyorum. "Ekrandaki adam daha farklıymış" onu dedirtmemeye çalışıyorum. Neden? Bu da işte farklı bir insan olmadığımı göstermek için, çünkü bizde bazı mevkilere geldikçe insanlar kendilerini soyutluyorlar. İşte onun için diyorum zaten ekranın büyüüne kapılmamak diye. Ben kendim mesleğimden konuşuyorum, siz onu farklı farklı mesleklere yorumlayabilirsiniz.

Medyada bu iletişim önemli dedik, hedefler önemli. Tabi bu arada sosyal medya da çok önemli; çünkü sosyal medya artık günümüzde ulaşılması gereken veya olması gereken bir şey, mesela Twitter. Yaklaşık 1,5 yılda 234 bin kişi Twitter'da takip ediyor. Facebookta bir sayfamız var, orada 150 bin kişi önemli, çok önemli ama bakın rahmetli Mehmet Ali Birand'ın 1 milyon kişiydi. Yani ne oluyor dersiniz, aslında bir şey olduğu yok. Yani orada izleyen herkes sizi ne kadar güzel benim taraftarım yok, o değil. Ama en azından şöyle bir şey oluyor: 234 bin şu anda 234 bin kişi sizin farkınızda, önemli olan bu; ne kadarı sever ne kadarı sevmez onu ben bilmem, bilemem. Ama neticede bir şekilde erişmiş, bir şekilde ben onlara dokunabilmişim. Bir şekilde karşılıklı aramızda bir iletişim olmuş, bir etkileşim olmuş. Sizlere burada tavsiye etmek gerekiyor, sosyal medyayı ne derece kullanıyorsunuz.

Soru 1: Mehmet Ali Birand size ne kattı?

Fatih Portakal: Mehmet Ali Birand bana ne kattı? Rahmetliyi seven vardı, sevmeyeni de çoktu. Çünkü aykırı düşünceleri olan ve bunu dile getirebilen bir insandı. Yani TRT'de onu yapmıştır, yapmamıştır beni hiçbirini ilgilendirmiyor, yaptıysa da kendine yapmadıysa da kendine.

Ben size şunu söyleyeyim, İzmirliyim lütfen söyleyeceklerime de inanın, hiç kimse de yapmaz bunu. İstanbul'a gelmek üzereyiz, sene 2006. Bir haberdeyim. Telefon çaldı, Nilgün Abla arıyor, sekreteri. Fatih dedi, buyurun dedim. Ben dedi Nilgün, Mehmet Ali Birand'ın sekreteriyim. Buyurun abla dedim. Mehmet Ali Bey seninle görüşecek dedi. Adamla tanışmayız etmeyiz. Bak arama mecburiyeti yok. Aradı merhaba ben Mehmet Ali dedi. Merhaba dedim, ama nasıl kalbim atıyor biliyor musun? 38 yaşındayım, heyecanlıyım. Kimle konuşuyorum yani Mehmet Ali Birand'la konuşuyorum. Ondan sonra hayırlısı olsun Fatih dedi. Seni takip ediyorum zaten dedi. Senin başarılı olacağını tahmin ediyorum dedi. Sağ ol ağabey bana böyle bir imkân verdin, ben bunun karşılığını en iyi şekilde size gösteremeye çalışacağım. Zaten emin olmasan seni İstanbul'a getirtmem. İstanbul'da muhabir mi yok, bir sürü

hala da hepsi benim arkadaşım. Adam İzmir'den İstanbul'a yabancı habere biraz daha dışarıdan bakan bir insanı getiriyor ve de senin başarılı olabileceğini de tahmin ediyorum.

Ben geldim, bir hafta on gün sonra odasına girdim. Odasının kapısı her zaman açıktı, ben buna çok dikkat ederim. İstedğim zaman girerdim içeriye ve ben odaya girdim. Ağabey dedim, canlı yayınlarda bir şey söyleyeceğim size dedim. Sor dedi. Mehmet Ali Birand diyor arkadaşların hepsi. Ben dedim ki çok uzun geliyor, Birand diyebilir miyim? Adam dedi ki bana Mehmet Ali bile diyebilirsin dedi. Ağabey deme de yayın sırasında ne istersen söyle dedi. Adam o zamanlar 68 yaşındaydı ve ekranda ben Mehmet Ali desem mutlu da olurdu.

Mehmet Ali ağabey'le çalışmaktan ben son derece mutluyum. Hatta bugün bir mesaj vardı, gelen mesajlarda Türkiyesesver.com'a gelmişti. Hareketlerinizi Mehmet Ali Birand'a çok benziyor. Ben de zaman zaman öyle hissediyorum, kendimi. Yani adam rahat bir adamdı, farklı bir adamdı, aklına geleni söyleyen bir adamdı. Ona işte iktidar yalakası, dönem adamı da diyenler vardır hiç önemli değil, ben ölünün arkasından kötü konuşacak bir insan değilim. Ama Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun bana her şeyden önce şu noktaya gelmemde en büyük desteklerden bir tanesiydi. Bir günden bir güne önümü kapatmadı. Ağabey radyoculuk da çok yapmak istiyordum dedim. Yap, ama asıl mesleğini ihmal etme dedi. İnsanın önünü açan biriydi. Ben çok şanslıydım, iyi ki Mehmet Ali Birand'la çalıştım. Yani iyi ki Uğur Dündar'la çalışmadım, iyi ki Ali Kırca'yla çalışmadım, iyi ki Mehmet Ali Birand'la çalıştım. Bugün bu noktaya geldiysem onun çok büyük etkisi vardır, bir kez daha Allah rahmet eylesin.

Soru 2: Televizyoncu olarak televizyon izliyor musunuz ya da kaç saat izliyorsunuz, izlediğiniz şeyler ne?

Fatih Portakal: Televizyon tabii izliyoruz, özellikle Çalar Saati izliyorum. Yani çok fazla değil, eve geldikten sonra işte sporu yapıyorsam yapıyorum; biraz uyuyorsam uyuyorum. Akşam saat 17:00 gibi haberleri seyretmeye başlıyorum. Ama artık teknoloji o kadar ilerledi, iletişim de çok fazla yaygın. Tabii elinizin altında akıllı telefonlar var, onlardan ulaşabiliyorsunuz. Rahatlıkla haberin ne olduğunu görüyorsunuz. NTV'yle başladım, öyle bir alışkanlık var, bende. Neden NTV dersiniz, bilemiyorum. Bizim haberleri seyredirim, daha sonra herhalde Kanal D'den geldiğim için Kanal D Haberini seyrediyorum. Sonra kapatırım zaten televizyonu. Dizi çok fazla izlemem. Bizim evde zaten televizyon da izlenmez. Eşim de çok fazla televizyon izlemez. Ben Voyage FM vardır, genelde radyo dinliyorum. Orada da sırf müzik vardır, saat 20:30'dan sonra hafiften böyle güzel melodiler çalar, onun eşliğinde yeni güne hazırlanıyorum, zaten saat 22:00-22:30 olduğu zaman da yatıyorum.

Soru 3: Eğer gazeteci olmasaydınız, ne işle meşgul olurdunuz?

Fatih Portakal: Doktor olmak isterdim. Ama olamayacağımı zaten biliyordum.

Soru 4: Siyasette ne kadar dobra olduğunuzu bilmiyorum, ama Mehmet Ali Birand'a biraz benziyorum dediniz. Mehmet Ali Birand kadar cesur musunuz, yani bir başbakanı bile sıkıştırabilir misiniz?

Fatih Portakal: Bilmiyorum, ben başbakanla hiç karşı karşıya gelmedim. Ekranda kendi havamda takılıyorum.

Soru 4: Şu anda mesela Siyaset Meydanı sadece göz önünde, 32. Gün sunulmuyor. Hani Mehmet Ali Birand kadar eğer rahatsanız ve dobra olduğunuzu düşünüyorsanız, bununla ilgilenebilir misiniz?

Fatih Portakal: İlgilenirim. Şimdi sizin sorunuza gelince ben ekranda söylüyorum. Benim programı izleyenler varsa az buçuk bilir, sen izliyor musun? İzlemediğin için çok fazla bilmeyebilirsin. Şimdi benim program konuşan bir program, rahatsız edici bir program. Mesela bugün şimdi bu Anayasa Mahkemesinin önünden geçerken gündemi ne kadar takip ediyorsunuz onu bilemiyorum, yargının iki önemli ismi dün bir açıklama yaptı, farkında mısınız? Yargıtay ve Danıştay başkanı. Özellikle Danıştay başkanı adaletin olmadığından bahsetti. AK Partinin sözcüsü Hüseyin Çelik, AK Partiyi, hükümeti şamar oğlana çeviremezsiniz dedi. Ben de bugün dedim ki, yani neden her eleştiriye muhalefet olarak algılıyorsunuz. Neticede sizin döneminizde atanmış, adaletin başındaki iki tane adamın söylediği söz önemli. Yüksek mahkemenin başındaki iki önemli isim adaletten yakınıyor ve hükümette buna şamar oğlanına döndüremezsiniz diyor. Kardeşim bunun şamar oğlanıyla alakası yok ki, bu bir eleştiri, bunu muhalefet olarak da algılamak zorunda değilsiniz. Yani benim programım konuşan bir program, izlersen göreceksin ve o programda ben devamlı konuşurum. Kimi zaman seni mutlu ediyorum, kimi zaman bana kızılıyorsun. Hatta geçenlerde adamın bir tanesi mesaj göndermiş; “senden nefret ediyorum” diye. Ama adam şöyle diyor, senden nefret ediyorum ama seni de izlemeden yapamıyorum. O adamla biz bir yerlerde buluşmuşuz, bir ortak noktamız var. Mesela hangi konuda bilemiyorum ama bir yerlerde buluşmuşuz. Mesela bugün dedi ki, gazeteci dedi tarafsız olmak zorunda. Ben tarafsız değilim, ben tarafım kardeşim. Benim taraf olduğum yerler belli, ben her zaman söylüyorum. Ben kişilerin hak ve özgürlüklerinden yanayım. Genç kızların türbanla devlet üniversitelerine girmesinden yanayım, ben ekranımda şunu da söylüyorum. Ben başörtüsü olarak başörtüsüyle bir devlet memuru bir kadıncağızı görürsem ben irkilmem, irite olmam. Ben insanların başörtüsüyle uğraşmıyorum, kafasının içiyle uğraşıyorum. Ama ben aynı zamanda Atatürkçü bir insanım.

Benim taraf olduğum konular belli; İnsanların hak ve özgürlükleri, bu çok önemli yani her insan düşüncesini ifade etsin, insanlar kıyafetleriyle yargılanmasın. Mesela benim eşim geçenlerde Çarşamba Mahallesi girdi. Çarşamba Mahallesi ki İstanbul'un en koyu, kapalı insanların yaşadığı muhafazakâr bir yerdir. Kim mesela, Cüppeli Ahmet Hocanın ve yanındakilerin yaşadığı yerlerden biridir. Eşim oraya fotoğraf çekmek için girdi ve eşim oraya şöyle bir Bermuda pantolonla girdi, ben yoktum yanında ve kimse de eşime bir şey dememiş. Çıktı geldi, ben nereye girdim biliyor

musun dedi. Nereye girdin dedim. Fotoğrafla uğraşır, benim eşim. Ben Çarşamba Mahallesi'ne girdim dedi. Nasıl girdin dedim. İşte girdim, bir iki tane de fotoğraf çektim, çıktım dedi.

Yani bu insanların haksızlığa uğramasında da ben onların karşısında dururum. Ama ben Cumhuriyetten de yanayım. Cumhuriyetin değiştirilmesinden yana değilim veya başka bir rejimin getirilmesinden yana da değilim veya ben Atatürk ilkelerinden yanayım, ama bunun değiştirilemeyeceği veya ne bileyim değiştirmek demeyeyim de geliştirilemeyeceği yönünde o Cumhuriyet Halk Partisinin stotikocu yapısını da eleştiren bir insanım. Yani neticede dogmalardan bahsetmiyoruz. 1920'lerden 1923'lerden bahsediyoruz, 2013'lerdeyiz birtakım şeyler tabi ki değişecektir, teknolojiler tabi ki değişecektir. Onlar geliştirilebilir, bunlar tartışılabilir. Ama işte bazen ülkemizde artık o kadar kutuplaşma oldu ki maalesef ya oradansın ya buradansın. Adam diyor ki tarafsız olmak, değilim kardeşim benim anlayışım böyle diyorum, bende istersen beni seyret istersen beni seyretme.

Gazetecilikte şöyle bir yorum vardır: Tarafsız arar, özgür yorum diye. Haberi ben veriyorum olduğunca tarafsız ama o yorum bana ait ister katılırsın istersen katılmazsın. Türkiye'de o yüzden zor, iyi yapıyorum ben. Konuşan bir program yapmak Türkiye'de o kadar zor ki anında yaftalar adam seni, oradansın der, buradansın der seni abandone etmeye çalışır. İşte abandone olmayacaksın, düşünceni söyleyeceksin. O baskıyı hissetmeyeceksin. Baskıyı hissettiğin anda, o baskıyı yediğin anda zaten kelimeyi yutuyorsun.

Bakın bunların hepsi iletişim, yani bunların hiçbirisi zorlayarak olmuyor. Bunları ben ekranda ne hissediyorsam o anda benim aklımdan geçen, kafamdan geçenleri yansıtıyorum. Tabi ekranın kendine göre kuralları var, ekranın kuralları nedir? Hakaret veya küfür ağzınızdan çıkmasın, onun dışında bunlar samimi oluyor.

Soru 5: Mehmet Ali Birand'ın belgeselinde izlemiştik, çok fazla tehdit telefonları aldığına dair. Sizde böyle bir durum var mı ve hakikaten diyorsunuz ya risk alıyorum. Korkmuyor musunuz ayağınızı biri kaydırır çekilir gidirsiniz bir tarafa diye. Hani önünüzü keserler, çünkü bazen hakikaten çok sert.

Fatih Portakal: Bakın şimdi en son Ayşenur Ablanın programı bitti, yani CNNTürk'te. Yani zaman zaman aklıma geliyor, benim programım biterse ne olur? Biterse en kötü para kazanamam, belli bir müddet de ekranda yer almayabilirim. Ama yani hangisini üstün tutmak gerekiyor, korkuya mı yenilmek gerekiyor yoksa ideallerin peşinde gitmek mi gerekiyor?

Ben her akşam başımı yastığa koyduğumda rahat bir uyku çekiyorum. Kötü para kazanmıyorum ve Allah bereket versin güzel para kazanıyorum. O paranın hakkını vermek zorundayım, hem kendime hem millete. Ben bir siyasetçi değilim, ekranda siyaset yapmıyorum. Ekranda sadece aklımdan ne geçiyorsa onu söylemeye çalışıyorum. Yani bir insanın da düşüncesini eğer söyleyemeyecekse, dile getiremeyecekse, karşı görüş olsa dâhi bunu yapamayacaksa o zaman biz neyin

demokrasiden bahsediyoruz ki, yani zaten ağır aksak giden bir demokrasi var. Ben bugün burada söylediklerimin hepsini ekranda da söylüyorum. Ama bakın ister inanın ister inanmayın zaten olsa anlarsınız siz. Bana bir uyarı gelse benim hal ve tavırlarımdan anlarsınız ve şu ana kadar ben üçüncü yılımın içerisindeyim ve beni hükümetten bile arıyorlar, biliyor musunuz? Hükümetten arıyorlar basın danışmanı yahut bakan dinledi. Şuradan eleştirdin ama bak şu konunun bilgisini sana vermek istiyorlar, mail adresini versene ve hiçbir uyarı da bana gelmedi veya bana ne seçim döneminde ne referandum döneminde ne de şu anda hiçbir şekilde yani neticede biliyorsunuz, ülkede AK Parti hükümetini eleştirmek kolay değil. Eleştirdiğiniz anda başınıza bir şeyler gelebilir, ama ben hiçbir şey almadım. Fakat ben size şunu söyleyeyim, ben önyargılı bir şekilde eleştirmiyorum. Eğer yapılan iyi bir şey varsa ben buna alkış tutmuyorum, alkış tutmak zorunda değilim çünkü. Neticede bu sorunların çözülmesi gerekiyor. Ama şunu diyorum, helal olsun güzel yaptınız. Güzel bir şey varsa ben evet diyorum.

Soru 6: Sunmuş olduğunuz bu çerçevede karşısında öğrencilerimiz gelecekle ilgili kaygıları nasıl aşacaklar?

Fatih Portakal: Kaygı her dönemde var, kaygı derken ben 45 yaşındayım. Benim dönemimde de hocam üniversiteye girmek bir sorundu. Mezun olduktan sonra iş bulmak bulamamak davası her dönemde vardı. Bu dönemde de var, bu dönemde de o endişeler var, bu dönemde de o kaygılar var. Kaygı diyoruz, ama her dönemde vardır. Mesela her dönemde zam vardı, bu dönemde de var; bundan önce de vardır, bundan sonra da belki olacak. Benim babam esnaftı, zar zor esnaflık yaptı. Beni Avustralya'ya göndermek için arabasını sattı. Şimdi mesela bakıyorsunuz, esnaf esnafın durumu zor diye bir sürü mesaj geliyor. Yani sıkıntılar sanki bir zincir halinde devam ediyor gibi, tabi ki güzel gelişmeler var, tamam işte dünyanın 17. veya 19. büyük ekonomisi. İşte o ekonominin cebe yansıması çok çok önemli, o demiş olduğunuz kaygıları ben gençliğimde de yaşadım. Şimdi bu gençlerde yaşayacak, belki gelecek nesilde yaşayacak. Her dönemde vardı, ama bir şekilde atlatılıp gidiyor. İşte onun için dönemin avantajlarını yakalamak gerekiyor, hocamın dediği gibi biraz espri yaptık, latife yaptık ama mesela yabancı dil bir tane bile değil, birkaç tane varsa; bilgisayar da çok çok önemli onu da yapın.

Soru 7: Mehmet Ali Birand ölmeden önce son iki senesinde diyorsunuz ki aykırı bir gazeteciydi. Bana göre değildi. Ayriyeten sizin şu üç senedir, diyorsunuz ya programı mı takip edin babamla birlikte her sabah kalktığımızda sizin programınızı izleyen bir aileyim. Sizin bu en son Danıştay'dan bahsettiniz. Kendiniz dediniz baskılar oluyor. Ben son bir senedir, sizin programınızı pek o kadar dobra ve gerçekçi bulmuyorum. İlk senenizde verdiğiniz o hani dobra açıklamalar şimdiki son şeylerde yok. Mesela halkı eleştiriyorsunuz, ben orayı da hoş tutayım gibi geldi. Hani mesela ben bu adama kötü bir şey söylüyorum, ama ardından da hemen onu tatlandırıcı bir şey söylemek durumunda değilim, hani.

Fatih Portakal: O adamın da iyi bir tarafı yok mudur?

Soru 7: Bence yok gibi, yani ben iyi bir tarafı olduğuna inanmıyorum. Ben Türkiye’de 37 belki 50’den fazla habercinin hapisane de bulunduğunu ve o kadar haberci hapisane içindeyken nasıl bir özgürlük anlayışından bahsedebileceğimize de inanmıyorum.

Fatih Portakal: Bir insana sadece kötü diyemezsin, bir insana sadece iyi diyemezsin. Mesela benim iyi taraflarımda vardır, kötü taraflarımda vardır. Ama ben kimseyi mutlu etmek için çalışmıyorum. Sen öyle algılıyorsun. Bende diyorum ki iyi yapılan şeyleri de ben neden değinmeyeyim ki bu ülkede özgürlük var mı, hayır doğru dürüst özgürlük yok ben de aynı fikirdeyim, ben bunu dile getiriyorum. Bu ülkede adalet var mı, hayır doğru dürüst adalet yok. Adalet kimin elinde onu da bilmiyorum. İşte görüyorsun, cemaatin mi hükümetin kontrolünde mi yoksa bağımsız mı onu da bilmiyorum. Ama iki tane önemli isim çıkıyor, bunun açıklamalarını yapıyor. Silivri’de o insanlar bu suçu işlemişler midir işlememişler midir bilmiyorum. Ama şu var; orada hasta olan insanlar var, orada kanser olan insanlar var, oradaki insanlar acı çekiyor. Oradaki insanların ve ekranda şu da yok orası cezaevi, orası işkencehane değil; sanık veya mahkûm durumunda olan insanın da hakkı var, devlet onların da hakkını savunmak zorunda, onların da hakkını teslim etmek zorunda. Ama bunun yanında yani yapılan bir şeyler varsa, iyi bir şeyler varsa da ben onları da dile getiriyorum, sen onu bir hoşnutluk, karşı tarafa da bir sevimlilik görünme çabası diye algılayabilirsin. Ben onu öyle algılamıyorum.

Soru 8: Ben bu arkadaşımızın söylediği şeyin üzerine bir şey söylemek istiyordum. İsmim Veysel Koçkuzu Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi okuyorum.

Şöyle bir şey söyleyeceğim; ben arkadaşşıma katılıyorum. Bende birkaç senedir, sizi daha az takip ediyorum. Yani biraz önce şöyle bir şey söylediniz; siz sabahtan beri anlatıyorsunuz, örnek aldığım haberci Mehmet Ali Birand diye.

Mehmet Ali Birand, bence bazı insanları mutlu etmek içinde çalışıyordu, özellikle halkını. Siz demin dediniz ki ben insanları mutlu etmek zorunda değilim dediniz. Buna katılmıyorum, bunu söyleyecektim. Ayrıca Fatih Ağabey Twitter’den 10 tane mesaj attım hiçbirine cevap vermediniz, teşekkür ederim.

Fatih Portakal: Bakın arkadaşlar, ben şu programı yaparken üç senede bunu defalarca dile getirdim. Yine dile getireyim, buradaki bu birlikteliğimiz karşılıklı iletişimimiz çok çok önemli; çünkü bu program beni terbiye ediyor. 45 yaşındayım, ama ben bu programdan çok şey öğreniyorum. Bak bugün senden çok şey öğrendim, Veysel’den yine bir şeyler öğreniyorum. Yani sizin kafanızda farklı bir Fatih var anladığım kadarıyla, yani insanları mutlu etmeye çalışan bir Fatih varmış. Ben kendimi öyle görmüyorum, ama demek ki seyircinin gözlemi çok çok önemli bu da bir terbiye unsuru, bunu da dikkate alacağım.

Soru 9: İsmim Doğaç. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’ın zaman zaman basın mensuplarıyla toplantı yapıldığı söyleniyor ve bu ana haberlerde bir dakikalık bir süreç içerisinde anlatılıyor. Bu konuşmalarda ne yapılıyor?

Fatih Portakal: Ben öyle bir şey yaşamadım. Ben Mehmet Ali Birand'ın tırnağı bile olamam. Çünkü 50 yıllık bir adamdan bahsediyorsunuz, mesleki yaşamından bahsediyoruz; çok önemli işlere imza atmış bir insandan. Benim için seversin sevmezsin ama ben adamı severim, yani hem mesleki kariyerini seviyorum, hem yapmış olduğu işleri. Onlar çizgi üstü insanlar yani bir Mehmet Ali Birand veya ismini sayabileceğimiz birkaç kişi onlar olabilir, ama bana öyle bir şey gelmedi. Gelse de gider miyim gitmez miyim bilmiyorum, neden gitmeyeyim ki yani giderim en azından bir dinlerim adamı ne diyecek. Sadece iktidar değil, diğerlerini de dinlerim yani neden dinlemeyeyim ki, çağırıyor.

Soru 10: Hangi takımı tutunuzu öğrenebilir miyiz?

Fatih Portakal: Fenerbahçe.

Soru 11: Ben şunu soracağım, Türkiye'de gazetecinin meslektaşına gerçekten sahip çıktığına inanıyor musunuz?

Fatih Portakal: Kişiden kişiye değişir. Benim İzmir'de bir müdürüm vardı, sahip çıkmazdı ve bir gün böyle kapı açmaya falan götürüyordu beni. Arabasının kapısını açtırmaya, beni o demiri çözmeye götürüyordu. Bir gün dedim ki ben ofise boy değilim, ben 30 yaşında adamım. Mesleğe geç başladım ben. 29-30 yaşında adamım gözünü seveyim bir daha böyle yapma bana ve başka başka özellikleri de vardı, kişiden kişiye değişirdi. Mesela habere gittiğimizde arayıp sormazdı, ne yapıyorsun ne ediyorsun, başınıza bir şey geldi mi gelmedi mi, yani kişiden kişiye değişiyordu. Bizim hakkımızı savunur muydu, İzmir'deki benim müdürüm? Çok savunurdu diye tahmin etmiyorum ben. Ama İstanbul'a geldiğimde mesela Saadet Selçuk tanımazsınız onu. O gizli kahramanlardan bir tanesidir Kanal D'de. Kendisi şu anda İstanbul habere bakar. Siyasi görüşlerimiz taban tabana zıttır. Ama ekibini o kadar iyi kollardı ki hem Birand'a karşı, hem yönetime karşı. Habere gittiğimizde muhabire güvenirdi veya sen böyle söylüyorsan doğrudur derdi. Döngel kimse cesaret edemez, ağabey döneym mi dönmeyeyim mi güvenirdi adamına. Bu kişiden kişiye değişiyor.

Senin ne anlamda sorduğunu da ben biliyorum. Şimdi o anlama da geleyim, tabi bu gelecek kaygılarında da kaynaklanıyor, insanların ve gazetecilerin başına gelen olaylar Türkiye'de ve o gazetecilerin başına olaylar gelirken tabi acaba onların yanında mı yer almalıyım yoksa işte sırık mı kalmalıyım? Sırık kalmamak gerekiyor, bence bugün yarın herkesin başına bir şey gelebilir. Zor gerçekten, şimdi hangi siyasi görüşlerdesiniz bilmiyorum, bunu da soracak değilim. Ama Türkiye'de her zaman gazetecilik zor bir işti; her dönemde gazetecinin tepesinde bir erk vardı. Kimi gazeteciler o işte güçlü gördükleri oligarşinin yanında yer alıyorlardı, kimi işte bir zaman geliyordu bürokrasi oluyordu, kimi zaman geliyordu asker oluyordu, kimi zaman geliyordu hükümet oluyordu. İşte yandaşlar ve karşıtları her zaman oluyordu. Her zaman gazetecinin ruhunda var muhalif olmak. Yani muhalif olmakla muhalefet arasında çok büyük fark var arkadaşlar. Muhalif olmak muhalefet partisi anlamına gelmiyor maalesef. Şu anda günümüzde benim gördüğüm Türkiye'de doğru dürüst muhalefet olmadığı için ve düşüncesini aktaran gazetecilerde olduğu için hükümet

zannedersem konuşmaya çalışan gazetecileri böyle bir muhalefet partisi gibi algılayabiliyor. Ama aşacağız bunları, aşmak zorundayız bu nereye kadar gidecek ki sus sus sus veya işte konuşursan şöyle olur, böyle olur. Ama her dönemde vardı bu.

Soru 12: Bir gafınız vardı, sanırım. O an ne hissettiniz, o ismi söylediğinizde?

Fatih Portakal: Bu farkında olmadan yaşanan bir şey, içimizde kız arkadaşlarımız var, ama o zamanında yapılan bir espriydi. Bakın 2 sene önceki bir olaydı bu. Böyle bir durumda ne yaptık, bilginiz olsun. Bilişim suçları birimi var, emniyette 3 Ocak'ta hatta duruşması vardı, bu kişi tespit edildi Söke'de bir kadın çıktı. Bu işte sosyal medyada yaşanacak en kötü durumlardan biri, onun için kullanırken dikkatli olmakta fayda var. Çünkü ağızdan çıkıyor, Twitter'da da Facebook'ta da öyle yazdığınız anda insanlar görebiliyor, o yüzden riskli.

Soru 13: Türkiye'de Twitter iyi olarak kullanılıyor mu, gördüğünüz gibi bir efsaneye imza atmış oldunuz böylece. İyi kullanılıyor mu sizce sosyal medya?

Fatih Portakal: Bu insanın içiyle alakalı bir şey yani ben burada buna bir şey demem, kötü amaçlı kullanmıyorum. Ben iyi kullandığımızı düşünüyorum, yani daha doğrusu ahlaklı kullandığımızı düşünüyorum. Ama ahlaksız kullananlar da olabiliyor, bu insanın içiyle alakalı olan bir şey.

Soru 14: Gündemi takip etmenin kişiye ne gibi bir katkısı olacak, müdahale hakkımız yokken?

Fatih Portakal: Gündemi bilmek illa bir yerlere müdahil olmak gibi algılanmaması gerekir diye düşünüyorum. Yani siz normal vatandaşsınız, siyasetçi değilsiniz, bir ekran da yok. Ama dost çevreniz, arkadaş çevrenizle paylaşabilirsiniz. Mesela ben gazeteci olduğum için yakından ilgileniyorum. Belki gazeteci olmasam kardeşim kadar ilgilenmeyeceğim.